

Фонд Р-3567 1 201
Справа
Тернопільської області
ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ 6

Архів з бірому
Горьківська Тернопільська округа ОУУ

ПАПКА

для 201

паперів

Фінансові і інформаційні, Української революції
Борисови О. П. А. (з початком 7, 1947р.)

Машини

20 р.

Українські документи: [початком] 1947р.

Українські документи: 3

Українські документи: 4

Збірники: пошито

ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ 6
Тернопільської області
Р-3567 1 201

- 2 -

В П'ЯТИ РОКОВИНИ БОРОТЬБИ УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНЧОЇ АРМІЇ

П'ять років тому назад, в жовтні 1942 р. почали організуватися перші збройні відділи до боротьби з окупантами України. Вони згодом оформилися, дійшовши до України, до Повстанчої Армії, щоб успішніше продовжувати боротьбу, за побудову Української Самостійної Соборної Держави, щоб успішніше обороняти народ перед терором і грабунком гітлерівських окупантів і банд сталінської партизанки.

Від того моменту вороги знову почули могутню мову української зброї, мову, що єдиною їм зрозуміла і єдиною для них переконлива. Від того моменту окупантам доводиться дошкульно відчувати таку на собі, що за їхні зліства і грабунки стільки їх карали, і то карали міцно, карали безпощадно.

Грімкою луною покотилася по Україні перша слава про УПА. Ввесь народ жадібно ловив кожну звістку про УПА. Ввесь народ радів кожним найдрібнішим її успіхом. Ввесь народ прислуховувався до могутнього гомону нової української зброї. І цієї гомін полонив його. Народ відчув свою велику, сковану окупантською силою. Він горнеться до УПА. Швидко зростають її ряди. Вони постійно поповнюються тими, які хочуть своїм зброєю в руках мститися за кривди народу і боротися за Українську Самостійну Соборну Державу.

УПА виходить поза межі Полісся і швидко поширюється на інших землях України. За короткий час УПА виросла в повалну силу, яка цілком звільнила від гітлерівців Полісся, Волинь і закріпилася в Карпатах. А коли на зміну гітлерівським загарбникам на Україну прийшли знов російсько-большевицькі імперіалісти, УПА сміливо поставила чоло і цим очолюваній окупантам. З неупушеною завзятістю вона продовжує далі, в нових умовах, боротися за свої великі цілі повного національного і соціального визволення України.

Славний час пройшла УПА від 14-го жовтня 1942 р. Проводячи сьогодні своє перше Свято, УПА підходить до нього з величезними досягненнями й успіхами. П'ять років її боротьби записані золотими буквами в нашій історії. Саме ці п'ять років героїчної боротьби УПА посунули значно вперед справу побудови Української Самостійної Соборної Держави і приблизили день нашої остаточної перемоги. Боротьба УПА зоблігувала довкола її колишніх ідей якнайширші народні маси. В лавах УПА загартувалися кадри безстрашних борців за визволення України. П'ять років її боротьби — це неперевершений вклад у скарбницю наших збройних традицій. УПА сміло може сьогодні сказати про себе, що свої обов'язки на протязі цих п'яти років вона виконала цілковито, виконала з честю, гідною свого великого народу.

Разом з Українською Повстанчою Армією проводить її велике Свято й український народ. Він гордий своєю УПА, відмічає її п'ять роковини з почуттям великої любові до УПА і вдячності їй. І має він чого любити її. Адже ж він виростив її, він виплекав її, він послав до її лав своїх найкращих синів і дочок, він зв'язав із нею свої найглибші надії і сподівання. І має він за що дякувати своїй рідній Українській Повстанчій Армії. Чим же ж він був би без неї? До чого доходила б зухвалість і розбещеність окупантів, коли б не було кому карати їх за їхні злочини? Це ж УПА зірвала на значній частині України вивіз української молоді на каторжні роботи в Німеччині. Це ж вона масово, цілими поїздами звільнювала цю молодь, коли гітлерівські работоргівці відправляли її у гітлерівську неволю. Це ж вона обороняла населення перед терором дикого гестапо, перед жорстоким грабунком гітлерівських ландвіртів. Вона криваво відіместилася гітлерівцям за попадені волинські села, за розстріляних і повішених у Києві, Львові, Рівному, Станіславові, Чорткові, за жертви кривавої Освенціма, за смерть Мирона-Орлика, Кліма-Легенди, УПА також подала населенню надійний захист перед бандами горезвісної сталінської грабпартизанки.

А хто ж, як не УПА охороняла величезне число українських чоловіків перед їхнім знищенням на фронтах? Це ж вона закликала їх не йти до окупантських армій, не давати своїх голів за імперіалістичні плани Гітлера і Сталіна. Хто ж, як не УПА цілковито зірвала в Західній Україні намагання сталінських окупантів масово вивозити робітників на

такі ж, як і гітлерівські, каторжні роботи в Донбас, на Урал, Кузбас? Чи не Комунізм, як не УПА, треба завдячувати такий стан, що в Західній Україні - від Червоної до сьогодні - не введено колгоспів, що населення уникнуло голоду? Чи не Сталінські окупанти виробляли б їжу народом, коли б не було УПА, вис-тартачить доглянути на ті терени, де немає жодної боротьби, а бо хоч там, куди УПА дійшла слабо, єдиним оборонює народом перед терором майданігб є власне УПА. Вона завжди, єз народом, вона ввесь час обороняла і обо-рону і троня його. у ном антупом илурон тноса ичоса утнеом отот иіВ

УПА надавала всібічну підтримку і захист нашим братам на землях на-ших в західній частині Керсона у війсьній боротьбі проти варварського пересе-лення, коли ці землі Сталінські імперіалісти продали своїм польським агентам. Українське населення цих земель ніколи не забуде, як віддано-вн ко УПА обороняла його перед польсько-більшевицьким терором. иіот

Скільки славних приможила УПА українському народові, які позиції оло завсвала вона йому серед інших народів. мохіноу іі мийіноі іқхипі

УПА ще під час гітлерівської окупації УПА провела величезну роботу і АНУ адмік поневоленими народами СРСР: білорусами, грузинами, азербейджанця-тумишні і татарями, узбеками, казахами, турменами і іншими, що їх воєнні дії укили на Україну. Вислідом цієї роботи були національні відділи цих народів, створені при УПА, була Перша Конференція Поневолених Народів -мее Сходу Європи і Азії, що відбулася в листопаді 1943 р. охня АНУ

Вдалі рейди, що їх відбула УПА під час другої большевицької окупа-ції на Білорусь, у Польщу, Словаччину, широко рознесли славу про героїч-вона ну визвольну боротьбу українського народу. Зокрема два рейди на Сло-ваччину осінню 1945 р. і весною 1946 р., голосним відгомном відбулися -оу у цілому світі. Рейди стали не тільки доказами сили УПА. Вони також стові якраз підтвердили ту велику прихильність і ту пошану, що ними ті-шиться УПА серед інших народів. Нпр., осінню 1945 р. населення Словач-ччини вперше зустрілося з українськими повстанцями, але воно приймало їх і вітало цих хоробрих воїнів, що прийшли до нього як з-під Станісла-ва, як найдорожчих своїх гостей. оо іі віно ата іі жакіноу іі

Сьогодні про УПА знає цілий світ. Боротьба УПА здобуває нам дру-хел і звів серед усіх волелюбних народів світу. каждубоі уавснз даснз

Говорити, отже, що УПА принесла багато слави українському народові -дзтв серед інших народів - це значить, говорити занадто мало. На цьому відтинкові віно і УПА перш усього внесла величезний політичний вклад у велику справу -зат хеднання народів для спільної боротьби як проти гітлерівських, так і ви проти Сталінських імперіалістів. УПА внесла великий вклад у справу стотворення єдиного фронту народів, поневоленних і zagrożених російсько-більшевицьким імперіалізмом. Від Першої Конференції Поневолених На-і отародів у 1943 р. ми пройшли шлях, до завершився утворенням Антибільше-а ки вицького Блоку Народів (АБН) у 1946 р. і в цьому заслуга УПА велика.

Не диво, отже, що УПА викликала і викликає стільки люті і злоби в ігоно наших ворогів. Не диво, отже, що вони намагалися і намагартся знищити і іі за всяку ціну. Пригадаймо, скільки зусиль докладали гітлерівці, щоб у зародку здушити УПА. Але досягнули те, що УПА росла з кожним днем на їх же такі очах. А як тепер скаженіє і біситься Сталін! Що тільки не робить він у напрямі ліквідації повстанчого руху на Укра-їні! Та все даремно! не помагають ні великі воєнні операції, ні пос-тійні облоги, ні дикий терор щодо населення. оо іі жакіноу іі

Сталінські окупанти думали всякими "зверненнями" морально роз-класти УПА, та глибоко розчарувалися. В лавах УПА вирости і виховалися борці з такою сильною мораллю, якої ворогові не здолати. Бійці й ко-мандири УПА не зміють капітулювати, вони не знають, що таке здатися ворогові. Без жодного наказу, керуючись тільки національною і повс-танською честю, вони вислідять самі заповідати собі смерть, ніж перейти до ворога. Таким масовим героїзмом, як в УПА не може похвалитися ні один народ у світі, такого героїзму не було досі в історії. То ж зро-зуміло, до всі большевицькі "звернення", "накази" не мали жодного успіху. На них зловидіся лише деякі окремі одиниці. мийіноі іі жакіноу іі

Відмічуючи успіхи УПА, ми мусимо виразно сказати собі, що ці успіхи УПА здобула серед неймовірних труднощів. Адже ж УПА ввесь час має проти себе величезну перевагу ворога і в людях, і в техніці. До того ж

вона бореться уже більш як два роки в мирній обстановці, коли ворог не має жодних воєнних фронтів. Успіхи УПА окуплені кров'ю, окуплені дорогоцінними жертвами її бійців і командирів. В боротьбі загинули такі видатні її командири, як перший командир УПА - Клим-Савур, Шеф Головного Штабу УПА - кап. Перебийніс, командує великим боєм під Гурбами на Волині - Ясень, прославлений командир Сіроманців - Яструб, хоробрий командир повстанчих відділів на Вінниччині і Кам'янець-Подільщині - Саблюк, неустрашимий командир - Перемога, герой Чорного лісу - Різун-Грегіт, командир першого рейду на Словаччину - Прут, герой наступу на польсько-більшевицьке кубло Бірчу - Коник, командир Юнацької Школи "Олені" - Поль і інші.

Ми свідомі тих втрат, що їх принесла УПА. Ми боліємо цими жертвами, але ці жертви не можуть ні злякати, ні зневірити нас. Ми ж знаємо, що тільки жертвами можна здобути волю. Ми знаємо, що тільки через боротьбу, а тим самим через жертви, веде шлях до визволення України. Саме життя навчило нас бачити різницю між тими, що гинуть по-рабськи стоптані ворогом, і тими, що гинуть у боротьбі за Україну. Тих, що загинули на інтереси окупантів на фронтах, тих, що вмерли від голоду, - більше, але їхня смерть без значення для справи визволення України. Зате смерть тих, що впали в боротьбі з окупантами - це животворна смерть, вона кличе до дальшої боротьби, вона наближує денного визволення.

Крім цього, всі ми добре знаємо, що втрати ворога багато, багато разів більші за втрати УПА. У кожному бою окупантів завжди гине і гине далеко більше, ніж повстанців. До цілком рідкісних належать бої, щоб було навпаки.

Цей факт не раз дивував нас самих. Він ще більше дивував і дивує, як наших ворогів, так і наших друзів. Вони не раз ставлять перед собою питання: в чому ж сила УПА, що дозволяє їй так успішно боротися, і то проти таких імперіалістичних потуг, як гітлерівська Німеччина, а зараз більшевицький СРСР? Всі при тому знають, що УПА не користується жодною чужою допомогою, що вона бореться виключно своїми власними силами.

Що є джерелом сили УПА, не менше повинні бути свідомі і ми самі. Отже, сила УПА в тому, що вона чиста народна армія, що вона вийшла з народу і бореться за його найжиттєвіші інтереси - за його визволення і побудову Української Самостійної Соборної Держави. Сила УПА в тому, що її підтримує народ, що разом з нею бореться весь народ. Сила УПА в мужності, стійкості і героїзмі її бійців і командирів. Сила УПА в її вмілій партизанській тактиці. Ось, що зумовило успіхи УПА, ось, що дозволило їй вести нерівну боротьбу на протязі минулих 5-ти років.

Впановуючи з почуттям гордості п'яті роковини героїчної боротьби УПА, ми утверджуємося в нашій вірі в творчі здібності українського народу, в неминучу нашу перемогу. Народ, що видав з себе таку армію, як УПА, може сміливо дивитися на своє майбутнє, може бути впевнений, що він здобуде свою державу.

**ХАЙ ЖИВЕ УКРАЇНСЬКА ПОВСТАНЧА АРМІЯ!
ХАЙ ЖИВЕ УКРАЇНСЬКА ГОЛОВНА ВИЗВОЛЬНА РАДА, ЩО КЕРУЄ ВИЗВОЛЬНОЮ
БОРТЬОЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ!
ХАЙ ЖИВЕ ОРГАНІЗАТОР ВИЗВОЛЬНОЇ БОРТЬОБИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ -
ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ І ЇЇ КЕРІВНИК СТЕПАН БАНДЕРА!
ХАЙ ЖИВЕ ГОЛОВНИЙ КОМАНДИР УПА ГЕНЕРАЛ ТАРАС ЧУПРИНКА!
ВІЧНА СЛАВА БІЙЦЯМ І КОМАНДИРАМ УПА, ЩО ЗАГИНУЛИ В БОРТЬОБІ
З ОКУПАНТАМИ!**

В П'ЯТИ РОКОВИНИ БОРОТЬБИ УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНЧОЇ АРМІЇ

3

П'ять років тому назад в жовтні 1942 р. почали організуватися перші збройні відділи до боротьби з окупантами України. Вони згодом оформилися в єдину Українську Повстанчу Армію, щоб успішніше продовжувати боротьбу за побудову Української Самостійної Соборної Держави, щоб успішніше обороняти народ перед терором і грабунком гітлерівських окупантів і банд сталінської партизанки.

Від того моменту вороги знову почули могутню мову української зброї, мову, що єдино їм зрозуміла і єдино для них переконлива. Від того моменту окупантам доводиться дошкульно відчувати таки на собі, що за їхні звірства і грабунки є кому їх карати, і то карати міцно, карати безпощадно.

Грімкою луною покотилася по Україні перша слава про УПА. Ввесь народ жадібно ловив кожну звістку про УПА. Ввесь народ радів кожним найдрібнішим її успіхом. Ввесь народ прислуховувався до могутнього гомону нововідродженої української зброї. І цей гомін полонив його. Народ відчув свою велику, сковану окупантом силу. Він горнеться до УПА? Скоро зростають її ряди. Вони постійно поповнюються тими, які хочуть зо зброєю в руках мститися за кривди народу і боротися за Українську Самостійну Соборну Державу.

УПА виходить поза межі Полісся і швидко поширюється на інших землях України. За короткий час УПА виросла в поважну силу, яка цілком звільнила від гітлерівців Полісся, Волинь і закріпилася в Карпатах.

А коли на зміну гітлерівським загарбникам на Україну прийшли знов російсько-большевицькі імперіялісти, УПА сміливо поставила чоло і цим окупантам. З непослабною завзятістю вона продовжує далі, в нових умовах, боротися за свої великі цілі повного національного і соціального визволення України.

Славний час пройшла УПА від 14-го жовтня 1942 р. Проводячи сьогодні своє перше Свято, УПА підходить до нього з величезними досягненнями й успіхами. П'ять років її боротьби записані золотими буквами в нашій історії. Саме ці п'ять років героїчної боротьби УПА посунули значно вперед справу побудови Української Самостійної Соборної Держави і приблизили день нашої остаточної перемоги. Боротьба УПА змобілізувала довкола її колишніх ідей якнайширші народні маси. В лавах УПА загартавалися кадри безстрашних борців за визволення України. П'ять років її боротьби - це неперевершений вклад у скарбницю наших збройних традицій. УПА сміло може сьогодні сказати про себе, що свої обов'язки на протязі цих п'ятьох років вона виконала цілковито, виконала з честю, гідною свого великого народу.

Разом з Українською Повстанчою Армією проводить її велике Свято й український народ. Він гордий своєю УПА, відмічає її п'яті роковини з почуттям великої любові до УПА і вдячності їй. І має він чого любити її. Адже ж він виростив її, він виплекав її, він послав до її лав своїх найкращих синів і дочок, він зв'язав із нею свої найглибші надії і сподівання. І має він за що дякувати своїй рідній Українській Повстанчій Армії. Чим же ж він був би без неї? До чого доходила б зухвалість і розбещеність окупантів, коли б не було кому карати їх за їхні злочини?

Це ж УПА зірвала на значній частині України вивіз української молоді на каторжні роботи в Німеччині. Це ж вона масово, цілими поїздами звільнювала цю молодь, коли гітлерівські работоргівці відправляли її у гітлерівську неволю. Це ж вона обороняла населення перед терором дикого гестапо, перед жорстоким грабунком гітлерівських ландвіртів. Вона кривою відімстилася гітлерівцям за попалені волинські села, за розстріляних і повішених у Києві, Львові, Рівному, Станіславові, Чорткові, за жертви краматорій Освенціма, за смерть Мирона-Орлика, Кліма-Легенди, УПА також подала населенню надійний захист перед бандами горезвісної сталінської грабпартизанки.

А хто ж, як не УПА охороняла величезне число українських чоловіків перед їхнім знищенням на фронтах? Це ж вона закликала їх не йти до окупантських армій, не давати своїх голів за імперіялістичні плани Гітлера і Сталіна. Хто ж, як не УПА цілковито зірвала в Західній Україні намагання сталінських окупантів масово вивозити робітників на

такі ж, як і гітлерівські, каторжні роботи в Донбас, на Урал, Кузбас? Кому ж, як не УПА треба завдячувати такий стан, що в Західній Україні ще до-сьогодні не заведено колгоспів, що населення unikнуло голоду? Що сталінські окупанти виробляли б з народом, коли б не було УПА, вистарчить поглянути на ті терени, де нема жодної боротьби, або хоч там, де УПА діяла слабо. Єдиною обороною народу перед терором мвд і мвб є власне УПА. Вона завжди є з народом, вона ввесь час обороняла і обороняє його.

УПА подала всебічну підтримку і захист нашим братам на землях на захід від лінії Керзона у їхній боротьбі проти варварського переселення, коли ці землі сталінські імперіялісти продали своїм польським агентам. Українське населення цих земель ніколи не забуде, як віддано УПА обороняла його перед польсько-більшевицьким терором.

А скільки слави примножила УПА українському народові, які позиції завойовала вона йому серед інших народів.

Ще під час гітлерівської окупації УПА провела величезну роботу між поневоленими народами ССРСР: білорусами, грузинами, азербейджанцями, татарами, узбеками, казахами, туркменами і іншими, що їх воєнні дії кинули на Україну. Вислідом цієї роботи були національні відділи цих народів, створені при УПА, була Перша Конференція Поневолених Народів Сходу Європи і Азії, що відбулася в листопаді 1943 р.

Вдалі рейди, що їх відбула УПА під час другої большевицької окупації на Білорусь, у Польщу, Словаччину, широко рознесли славу про героїчну визвольну боротьбу українського народу. Зокрема два рейди на Словаччину осінню 1945 р. і весною 1946 р., голосним відгомном відбилися у цілому світі. Рейди стали не тільки доказами сили УПА. Вони також яскраво підтвердили ту велику прихильність і ту пошану, що ними тішиться УПА серед інших народів. Нпр., осінню 1945 р. населення Словаччини вперше зустрілося з українськими повстанцями, але воно приймало і вітало цих хоробрих воїнів, що прийшли до нього аж з-під Станиславова, як найдорожчих своїх гостей.

Сьогодні про УПА знає цілий світ. Боротьба УПА здобуває нам друзів серед усіх волелюбних народів світу.

Говорити, отже, що УПА принесла багато слави українському народові серед інших народів - це значить, говорити замало. На цьому відтинкові УПА перш усього внесла величезний політичний вклад у велику справу єднання народів для спільної боротьби як проти гітлерівських, так і проти сталінських імперіялістів. УПА внесла великий вклад у справу творення єдиного фронту народів, поневолених і загрожених російсько-більшевицьким імперіялізмом. Від Першої Конференції Поневолених Народів у 1943 р. ми пройшли шлях, що завершився утворенням Антибільшевицького Блоку Народів (АБН) у 1946 р. і в цьому заслуга УПА велика.

Не диво, отже, що УПА викликала і викликає стільки люті і злоби в наших ворогів. Не диво, отже, що вони намагалися і намагаються знищити її за всяку ціну. Пригадаймо, скільки зусиль докладали гітлерівці, щоб у зародку здушити УПА. Але осягнули те, що УПА росла з кожним днем на їх же такі очах. А як тепер скаженіє і біситься Сталін! Що тільки не робить він у напрямі ліквідації повстанчого руху на Україні! Та все даремно: не помагають ні великі воєнні операції, ні постійні облави, ні дикий терор додо населення.

Сталінські окупанти думали всякими "зверненнями" морально розкласти УПА, та глибоко розчарувалися. В лавах УПА вирости і виховалися борці з такою сильною мораллю, якої ворогові не зломити. Бійці й командири УПА не вміють капітулювати, вони не знають, що таке здатися ворогові. Без жодного наказу, керуючись тільки національною і повстанською честью, вони вводять самі заповідати собі смерть, ніж перейти до ворога. Таким масовим героїзмом, як в УПА не може похвалитися ні один народ у світі, такого героїзму не було досі в історії. То ж зрозуміло, що всі большевицькі "звернення", "накази" не мали жодного успіху. На них зловилися лише деякі окремі одиниці.

Відмічуючи успіхи УПА, ми мусимо виразно сказати собі, що ці успіхи УПА здобула серед неймовірних труднощів. Адже ж УПА ввесь час має проти себе величезну перевагу ворога і в людях, і в техніці. До того ж

вона бореться уже більш як два роки в мирній обстановці, коли ворог не має жодних воєнних фронтів. Успіхи УПА окуплені кров'ю, окуплені дорогоцінними жертвами її бійців і командирів. В боротьбі загинули такі видатні її командири, як перший командир УПА - Клим-Савур, Шеф Головного Штабу УПА - ген.Перебийніс, командувачий великим боєм під Гурбами на Волині - Ясень, прославлений командир Сіроманців - Яструб, хоробрий командир повстанчих відділів на Вінниччині і Кам'янець-Подільщині - Саблюк, неустрашимий командир - Перемога, герой Чорного лісу - Різун-Грегіт, командир першого рейду на Словаччину - Прут, герой наступу на польсько-більшевицьке кубло Бірчу - Коник, командир Юнацької Школи "Олені" - Поль і інші.

Ми свідомі тих втрат, що їх принесла УПА. Ми боліємо цими жертвами, але ці жертви не можуть ні злякати, ні зневірити нас. Ми ж знаємо, що тільки жертвами можна здобути волю. Ми знаємо, що тільки через боротьбу, а тим самим через жертви, веде шлях до визволення України. Саме життя навчило нас бачити різницю між тими, що гинуть по-рабськи стоїтани ворогом, і тими, що гинуть у боротьбі за Україну. Тих, що загинули на інтереси окупантів на фронтах, тих, що вмерли від голоду, - більше, але їхня смерть без значення для справи визволення України. Зате смерть тих, що впали в боротьбі з окупантами - це животворна смерть, вона кличе до дальшої боротьби, вона наближує деннашого визволення.

Крім цього, всі ми добре знаємо, що втрати ворога багато, багато разів більші за втрати УПА. У кожному бою окупантів завжди гине і гине далеко більше, ніж повстанців. До цілком рідкісних належать бої, щоб було навпаки.

Цей факт не раз дивував нас самих. Він ще більше дивував і дивує, як наших ворогів, так і наших друзів. Вони не раз ставлять перед собою питання: в чому ж сила УПА, що дозволяє їй так успішно боротися, і то проти таких імперіалістичних потуг, як гітлерівська Німеччина, а зараз більшевицький СРСР? Всі при тому знають, що УПА не користується жодною чужою допомогою, що вона бореться виключно своїми власними силами.

Що є джерелом сили УПА, не менше повинні бути свідомі і ми самі. Отже, сила УПА в тому, що вона чиста народна армія, що вона вийшла з народу і бореться за його найжиттєвіші інтереси - за його визволення і побудову Української Самостійної Соборної Держави. Сила УПА в тому, що її підтримує народ, що разом з нею бореться весь народ. Сила УПА в мужності, стійкості і героїзмі її бійців і командирів. Сила УПА в її вміль партизанській тактиці. Ось, що зумовило успіхи УПА, ось, що дозволило їй вести нерівну боротьбу на протязі минулих 5-ти років.

Вшановуючи з почуттям гордості п'яті роковини героїчної боротьби УПА, ми утверджуємося в нашій вірі в творчі здібності українського народу, в неминучу нашу перемогу. Народ, що видав з себе таку армію, як УПА, може сміливо дивитися на своє майбутнє, може бути впевнений, що він здобуде свою державу.

ХАЙ ЖИВЕ УКРАЇНСЬКА ПОВСТАНЧА АРМІЯ!

ХАЙ ЖИВЕ УКРАЇНСЬКА ГОЛОВНА ВИЗВОЛЬНА РАДА, ЩО КЕРУЄ ВИЗВОЛЬНОЮ БОРОТЬБОЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ!

ХАЙ ЖИВЕ ОРГАНІЗАТОР ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ -

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ І ЇЇ КЕРІВНИК СТЕПАН БАНДЕРА!

ХАЙ ЖИВЕ ГОЛОВНИЙ КОМАНДИР УПА ГЕНЕРАЛ ТАРАС ЧУПРИНКА!

ВІЧНА СЛАВА БІЙЦЯМ І КОМАНДИРАМ УПА, ЩО ЗАГИНУЛИ В БОРОТЬБІ З ОКУПАНТАМИ!

В НАШІ РОКОВИНИ ВБОРЬБИ УПРАЇНСЬКОЇ ПОСТАТНОЇ АРМІЇ

П'ять років тому назад в жовтні 1942 р. почали організуватися перші збройні відділи до боротьби з окупантами України. Вони згодом об'єдналися в Українську Повстанчу Армію, щоб успішно продовжувати боротьбу за свободу Української Соціалістичної Соборної Держави, щоб успішно оборонити народ перед терором і грабунком гітлерівських окупантів і стати справжньою партизанською армією.

Від того моменту вороги знову почали погрожувати нову українську збройну, що стільки їм провела й стільки для них переконала. Від того моменту окупантами доводиться докучливо відчувати тиск на собі, до за їхні звороги і грабуни є кому їх ждати, і то ждати мілью, ждати безпечно.

Гривос думав докучився по Україні перша слава про УПА. Звесь народ як було довів потну звістку про УПА. Звесь народ радив новим найдрзнішим ут усім. Звесь народ прислухався до могутнього гомону нововпроголошеної української зброї. І цей гомін покликав його. Народ вступив до УПА, оновив окупантам силу. Він горнось до УПА. Зкоро зростає ут риди. Вони постійно поновляють тили, які хочуть до зброє у риди молитися за кривий народ і борються за Українську Соціалістичну Соборну Державу.

УПА виконать пера ноні Полікою і відно поспряться на інших землях України. За короткий час УПА вросла в повалку силу, нна цимом звільнила від гітлерівців Полікою, Волинь і захр пшави в Карпатах.

А коли на зміну гітлерівцям загербікам на Україну прийшли знов російсько-болшевицькі партизани, УПА одлично поставила чашо і їм окупантам. З неослабленим завятістю вона продовжує дати, в ноні українським, бороняє за свою велику цілі повного національного і соціального звільнення України.

Славний шлях пройшла УПА від 14-го жовтня 1942 р. Проводили сьогодні своє перше Свято, УПА входить до нього з величезним успіхом. П'ять років у боротьбі записали золотими буквами в книжці історії. Ці п'ять років героїчної боротьби УПА поунули значно широкі справи по буквах Української Соціалістичної Соборної Держави і приблизили день нічної остаточної перемоги. Боротьба УПА змобілізувала довкола ут великих ідей мільйонів народні маси. В руках УПА загартувалися кари боротьбних борців за звільнення України. П'ять років ут боротьби - це непереможний оиди у широким масам збройних традиції. УПА може сьогодні сказати про себе, що світ обов'язани на протилі цих п'ятих років вона виконала цимомте, виконала в честь, гідном свого великого народу.

Разом з Українською Повстанчою Армією проводять ут великим Свято й український народ. Він гордий своєю УПА, величав ут п'яти роковини з почуттям великою любові до УПА і діяльності її. Або він чого любить ут Або ж він вперстив ут, він виконав ут, він носив до ут лав своєї найкращих синів і дочок, він зв'язав із нєю свою найбільшу криві і оиді-вання. І має він за що дякувати своїй рідній Українській Повстанчій Армії. Чи не ж він був би без нєт? Хто б знав про нього? Хто б враз окупантів за їхні злочині, доконані над ним! До чого доходила б зукваність і розбаченість окупантів, вони б не було йому ждати ут на їхні злочині?

Без УПА з України на величній частині України нивів української молоді на каторжні роботи до Німеччини. Це ж вона масова, цимам похідом звільнилася до молоді, вони гітлерівські работергани вширившим ут у гітлерівську новолі. До ж вона обороняла масовими народ терором дикого геотно, народ протестами грабунком гітлерівських кидивртів. Вона принамо відомотилася гітлерівцям за найменші воліноські оиди, за розоу нивам т повиленах у Києві, Львові, Рівному, Станіславові, Чорткові, за криві кривотер і Савинцями, за смерть Мірона-Орлика, Климове-І оиди, УПА та оиди на дідівній захист народ багатьма герівіною стей іновою грабнертисами.

тежко

А хто ж, як не УПА окремими величезними чинами українським чоловікам на своїх військових фронтах? Це ж вони захищали як не інші до окупаційських армій, не давали оком голуб за апартаїдистські плани Гітлера і Сталіна. Хто ж, як не УПА незламно врятувала в Закарпатті українські національні організації окупованих і втрачених робітників на тлі ж, як і гітлерівські, німецькі роботи в Донбасі, на Ірпі, Кувшино? Хто ж, як не УПА треба відзначити такий отам, що в Закарпатті України не до сьогодні не відомо колгоспів, не втрачених унікально голубу? Не організаційні організації виробили б в народі, вони б не було УПА, неможливо поганути на її території, до чого повинні боротися, але хоч там, де УПА діяла, лише обривався перший народний партизанський фронт і ніхто з нас не УПА. Вони виступили в народі, вони виступили час обривали і обривали його.

УПА підняла волю і підтримку і активні дії братів на землях на захід від лінії Керзона у війні боротьбі проти фашистського переслідування, коли ці великі організаційні партизанські процеси очолювали польські агенти. Українське населення цих земель ніколи не забуло, як врятувала УПА боротьбу проти польсько-фашистського терору.

А сьогодні слова промовили УПА українському народові, які повинні відновити волю йому серед інших народів.

Не тільки жінки гітлерівської окупації УПА проводила величезну роботу між національними народами СРСР: білорусами, грузинами, азербайджанцями, татарами, узбеками, чеченцями, туркменами і іншими, що їх воєнні дії вивели на Україну. Мислячи про роботу були національними військами як народів, створили при УПА, була Перша Конференція Національних Народів Сходу Європи і Азії, що відбулася у м. Листопаді 1945 р.

Два і рейни, що їх врятувала УПА на час другої більшовицької окупації на Буковині, у Волинці, Словаччині, виробили велику славу про героїчну національну боротьбу українського народу. Забрала два рейни на Словаччину, соціалістична 1945 р. і весною 1945 р., розвинула величезною війною у військовій силі. Рейни отримали не тільки військову силу УПА. Вони також наспрамо підтвердили ту волю прихильності і ту величезну помилку, що ніколи не втрачала УПА серед інших народів. Перша конференція 1945 р. розвинула Словаччину виробила утримати в українським новотанцями, але воно віддало і прийшло як хоробрі воїни, що прийшли до його як сина Станіслава, як націоналістичних своїх гостей.

Сьогодні про УПА вимагають сили. Боротьба УПА відбулася між друзів серед усіх національних народів світу.

Говорити, отже, що УПА принесла багато слави українському народові серед інших народів, це величезна гордість слава. На цьому величезному УПА приносить велику величезну національну війну у військову справу створення народів для величезної боротьби як проти гітлерівських, так і проти сталінських апартаїдів. УПА внесла величезну війну у справу створення єдиного фронту народів, національностей і національних розвинуто-більшовицьких апартаїдів. Звіти Першої Конференції Національних Народів у 1945 р. ми прийняли війну, що вважалися утворення Антисоціалістичного фронту Народів /АНФ/ у 1948 р., і в цьому величезному УПА війна.

Не лише, отже, що УПА викликала і величезну організаційну війну і велику національну боротьбу. Не лише, отже, що вони викликали і викликалися величезною війною і війною війни. Пригадаймо, славні вусиць призначення гітлерівці, щоб у військову справу УПА. Або хочемо те, що УПА росла в величезній війні на ці величезні очі. А ми також славимо і біємося Сталіні! Не тільки не робити війну у військовій діяльності повстаного руху на Україні! Та все держимо: не кожен-то не величезна війна і організація, не постійні облоги, не величезний терор його націоналізму.

Сталінські організації думали величезно «націоналістично» морально розвинути УПА. Та величезно розвинути, в руках УПА народів і національних борців в таку величезну війну, яку ворогові не вважали. Війни і національні УПА не мають націоналізму, вони не знають, що таке величезна боротьба. Все величезно війну, у військовій війні національній і повстаного чині, вони величезно, вони величезно собі смерть, але перейшли до ворога. Таких величезно героїзм-

1 ЗАСВІДЧУВАЛЬНИЙ НАПИС СПРАВИ № _____

У справі (розділі опису, закінченому описі) підшито і пронумеровано 7 аркушів;

у тому числі літерні номери (см);

пропущені номери _____

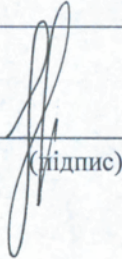
+ аркушів внутрішнього опису _____

Особливості фізичного стану та формування справи	Номери аркушів
1	2

Спеціаліст

Посада

21 серпня 2018 року

(підпис)

I. Тарданова
(ініціали (ініціал імені), прізвище)